

Nr 4

Kwiecień 2023

ISSN 2450-8888

INFO SERWIS

Regionu Rzeszowskiego NSZZ

Prawda kosztuje dużo, lecz wyzwala

bł. ks. Jerzy Popiełuszko

SOLIDARNOŚĆ

Walne Zebranie Delegatów Regionu Rzeszowskiego odbędzie się 17 czerwca br.

9 marca odbyło się posiedzenie Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”, na którym postanowiono, że Walne Zebranie Delegatów Regionu odbędzie się 17 czerwca 2023 r. w Domu Diecezjalnym „Tabor” w Rzeszowie. Obrady poprzedzi msza św. dla delegatów w kościele pw. bł. Jerzego Popiełuszki w Rzeszowie.

Posiedzenie ZR rozpoczęło się od przekazania informacji, dotyczącej działań NSZZ „Solidarność” na szczeblu regionalnym i krajowym. Przedstawili je za ca przewodniczącego ZR – Bogumiła Stec-Świdarska i Roman Jakim – przewodniczący ZR, który jest członkiem KK.

Następnie skarbnik ZR – Marek Hojło zrelacjonował stan finansowy Regionu, a Członkowie ZR zatwierdzili bilans, rachunek zysków i strat na dzień 31 grudnia 2022 r. oraz wynik finansowy prowadzonej działalności statutowej. Po dyskusji nad preliminarzem budżetowym na rok 2023, działacze za-

twierdzili również jego projekt.

Członkowie ZR przekazali wiadomości ze swoich organizacji i działających na terenie, który reprezentują. Najczęstszym poruszanym tematem były podwyżki wynagrodzeń w kontekście „szalejącej” inflacji. Omówiono także przebieg wyborów związkowych.

Odnosząc się do wydarzeń i brutalnego ataku na osobę Św. Jana Pawła II, działacze „S” wyrazili stanowczy protest przeciwko zorganizowanej akcji szkalowania Papieża Polaka:

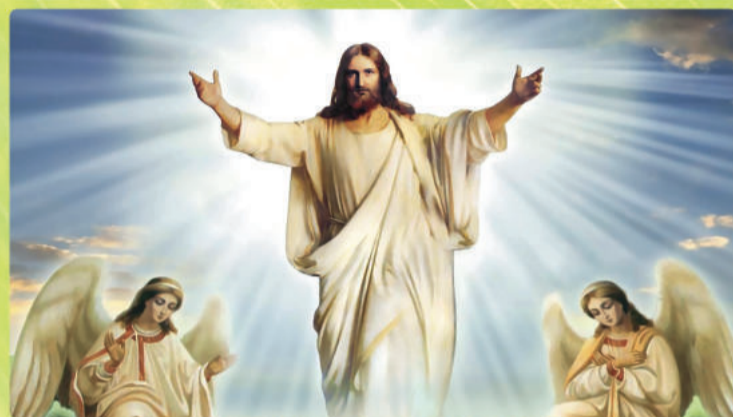
- *Przytaczanie pseudofaktów, pochodzących z materiałów operacyjnych SB, które preparował i gromadził Departament IV Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, zajmujący się walką z wrogiem „antypaństwową” działalnością kościołów jest zaprzeczeniem jakiegokolwiek prawdy historycznej! Na to nie ma zgody! Oczekujemy, że sprawcy tych pomówień zostaną stosownie potraktowani – czytamy w stanowisku ZR.*

red.

**Bądźmy razem na marszu papieskim w Rzeszowie
2 kwietnia, godz. 18.00 Kościół Akademicki**

ZMARTWYCHWSTAŁ PAN ALLELUJA!

Święto Wielkiej Nocy to czas
odradzania się wiary w siłę Zbawcy
i w siłę człowieka.

Niech Zmartwychwstały Chrystus
napętni nasze serca siłą i miłością.

Niech zsyła łaski oraz nadzieję.

Niech umocni w pokonywaniu trudności.

Radosnego Alleluja!

W imieniu Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ **SOLIDARNOŚĆ**

Bogumiła Stec-Świdarska
Za-ca przewodniczącego ZR

Roman Jakim
Przewodniczący ZR

Odwołaliśmy akcję protestacyjną i kończymy prace w zespole

**Rozmowa z Romanem Jakimem, przewodniczącym
Zarządu Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”**

Czym można tłumaczyć medialną nagonkę na Papieża Polaka?

- Atak na pamięć Jana Pawła II jest kompromitacją ludzi marzących o tym, żeby zdobyć władzę. Swoje niepowodzenia i sprawy wynikające z różnych afer, również tych pedofilskich, desperaci próbują przykryć atakiem na autorytet i pontyfikat papieża. Niepodważalny wkład w wolność Polski i Europy oraz wszystko co udało się osiągnąć po długich latach komunizmu są najlepszym świadectwem tego, że św. Jan Paweł II był jednym z największych Polaków w historii naszego kraju. I byle kto tego autorytetu nie zniszczy!

Jak przebiegają negocjacje „Solidarności” ze stroną rządową?

- Odwołaliśmy akcję protestacyjną i został powołany zespół roboczy, składający się z przedstawicieli rządu i Związku. Trwają rozmowy, dotyczące realizacji postulatów i w większości punktów porozumienie jest możliwe, m.in. dotyczące warunków pracy i płacy w domach pomocy społecznej, ochrony działaczy związkowych, czy odmrożenia funduszu świadczeń społecznych. Jednakże w dwóch kwestiach trudno o konstruktywne porozumienie, ponieważ mamy odmienne zdania...

cd. str. II

Cd. rozmowy z Romanem Jakimem, przewodniczącym ZR Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność”

dokończenie ze str. 1

na temat wzrostu wynagrodzeń w sferze finansów publicznych i emerytur stażowych. Związek ma swoje wyliczenia, a strona rządowa swoje, dlatego przedstawiamy argumenty i rozmawiamy. Dopóki rozmawiamy jest szansa na kompromis. Jeżeli do niego nie dojdzie to Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” zdecyduje o dalszych krokach i działaniach, czy podpisujemy częściowe porozumienie, czy stoimy na stanowisku przyjęcia wyłącznie porozumienia dotyczącego wszystkich postulatów.

W jakim stopniu wojna, a w jakim „zielony ład” mają wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą?

- Jednym z argumentów za emeryturami stażowymi jest sytuacja zakładów energochłonnych, spowodowana następstwami wojny. Część z nich może ograniczać produkcję i redukować zatrudnienie, dlatego to emerytury stażowe byłyby ele-

mentem, który łagodziłby skutki tego procesu. Rząd co prawda działa w kierunku poszerzenia wsparcia dla większej ilości przedsiębiorstw energochłonnych, jednak nie wiadomo jak długo potrwa wojna i jakie będą jej konsekwencje.

Innym tematem jest narzucanie „zielonego ładu”. Rozwiązania, które proponują urzędnicy UE są utopią. Żądania, dotyczące produkcji energii elektrycznej, sposobu ogrzewania, czy środków transportu, nie są ani przedyskutowane, ani do końca ekologiczne, jakby tego wszyscy chcieli. Najlepszym tego przykładem są samochody elektryczne, ponieważ do produkcji akumulatorów zużywa się ogromne ilości kobaltu, który pracownicy, w wielu przypadkach młodociani, w nieludzkich warunkach pozyskują bez jakichkolwiek elementarnych zasad przestrzegania warunków pracy i bezpieczeństwa. Hipokryzja urzędników UE sięga szczytów, bowiem nie mają oni skrupułów, by Europa przeszła na silniki elektryczne kosztem wyczerpania ludzi z Afryki. Myślę, że jest wiele rzeczy, do których należy podejść ze zrozumieniem, a nie uporem graniczącym z utopią. Co do zasady, o klimat należy dbać i tu nie ma o czym dyskutować, ale sposób dochodzenia do czystego powietrza,

wody i zdrowej żywności powinien być jasny i czytelny, a nie działający na szkodę ludzi i wywołujący wiele konfliktów.

Wojna poprawiła sytuację branży obronnej...

- Niestety, każda wojna dla jednych jest dramatem, a dla innych okazją do zarobienia pieniędzy. Przemysł zbrojeniowy na tym konflikcie zyskał, bo ma więcej produkcji, pracownicy mają pracę i lepsze zarobki. Z drugiej jednak strony, tą bronią zabija się ludzi, ale musimy wspierać Ukrainę w walce o niepodległość. Żeby Ukraińcy mogli się bronić przed bandytami z Rosji, nie ma innego wyjścia, tą broń trzeba im dostarczać. Dopóki Ukraina się broni jest szansa na zakończenie wojny. Do tragedii może dojść, jeśli wojnę wygra Rosja, bo ten konflikt posunie się dalej. Zbrojenie nie jest dobrą rzeczą, ale jest gwarancją bezpieczeństwa.

Czy możemy spodziewać się dużych zmian po wyborach związkowych?

- Obserwując wybory na szczeblu zakładowym w mniejszych i większych organizacjach, następuje zmiana działa-

czy, bo sporo z nich odchodzi na emerytury. Jednak Solidarność rozwija się prężnie, przychodzą nowi ludzie, nowe pomysły i wciąż będą realizowane oczekiwania członków. Być może jest również potrzeba zmiany sposobu działania, dlatego cieszę się, że do Związku napływa „nowa krew” i „świeżość”. Zauważam, że do zarządów organizacji związkowych coraz częściej wybierani są młodzi działacze.

Zapewne też „starzy” działacze będą kandydować, ponieważ mogą się spełniać i pracować, a tutaj nie ma ograniczeń wiekowych. Jeśli ktoś czuje się na siłach, chce wspierać związek i pracowników, niech kandyduje! Niemniej wielu działaczy szczebla regionalnego i krajowego, którzy właśnie osiągnęli wiek emerytalny, nie chce już kandydować. Jest to sygnał, że zmiany są nieuniknione i potrzebne jest nowe spojrzenie, a pięcioletnia kadencja to sporo czasu na to, żeby działać. Liczę na to, że zmiany sprawią, że Solidarność będzie działać jeszcze bardziej efektywnie.

Dziękuję za rozmowę, red.

Odświeżenie tablicy Demokratycznej AK w Lutczy

Marian Irzyk z odznaczonym Krzyżem Wolności i Solidarności Marianem Pyrą (po lewej), który zabiegał o upamiętnienie Demokratycznej AK

24 marca 2023 r. w Lutczy odbyła się uroczystość odświeżenia tablicy poświęconej konspiratorom młodzieżowej organizacji antykomunistycznej „Demokratyczna Armia Krajowa”, która utworzona została w latach 1949-1950 na terenie powiatu strzyżowskiego oraz w Rudzie Śląskiej.

Po Mszy Św. w kościele pw.

Wniebowzięcia NMP w Lutczy, uczestnicy przemarszerowali pod budynek Zespołu Szkół im. Św. Rodziny w Lutczy, gdzie odświeżono i poświęcono tablicę.

Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność” reprezentowali Anna Dziadek, przewodnicząca Oddziału ZR w Strzyżowie oraz Marian Irzyk, działacz emeryckich struktur „S”.

SOLIDARNOŚĆ

musi dać świadectwo

Stanowisko ws. obrony dobrego imienia Św. Jana Pawła II

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża oburzenie wobec brutalnego ataku na osobę Św. Jana Pawła II i wyraża stanowczy protest przeciwko zorganizowanej akcji szkalowania Jego dobrego imienia. Uważamy, że jest to element szerszej akcji skierowanej przeciwko katolikom w Polsce.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że powstanie NSZZ „Solidarność”, a w jej konsekwencji odzyskanie niepodległości, Polska zawdzięcza wyborowi charyzmatycznego kardynała Karola Wojtyły na tron papieski, który swoją postawą, działalnością oraz nauczaniem stworzył ku temu trwałe fundamenty. Potwierdzeniem Jego prawości jako człowieka silnego w wierze był wnikliwy proces kanonizacyjny, bez najmniejszych wątpliwości wykazujący Jego świętość. Tym bardziej trudno zrozumieć dlaczego tej brutalnej napaści, opartej na wątpliwych podstawach, dopuszczają się osoby korzystające z wolności, którą w ogromnej mierze dzięki Św. Janowi Pawłowi II wywalczyliśmy. Nie będziemy stać biernie w sytuacji, gdy niegodziwcy chcą zdyskredytować wielkiego Polaka, obalić nasz symbol narodowy.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się natychmiastowego zaprzestania tej ohydnej napaści oraz publicznego przeproszenia katolików, których ta agresja boleśnie dotyka.

Przewodniczący NSZZ „Solidarność” wybrani na kadencję 2023 -2028 w organizacjach związkowych:

Sanatorium Górno – Katarzyna Węglarz
 Wienerberger Kupno – Rafał Szczęch
 Podkarp. Biuro Geodezji i Terenów Rolnych – Marcin Strusiński
 ZUS Rzeszów – Magdalena Rękas
 Woj. Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa – Zofia Serafin
 MPEC Rzeszów – Robert Micał
 Pracownicy Samorządowi Pow. Rop.-Sędz. – Dorota Myszkowska
 MPK Rzeszów – Grzegorz Wojewoda
 Okręgowy Inspektorat Pracy Rzeszów – Tomasz Pietrucha
 Biedronka – Justyna Szaro
 Oświata i Wychowanie Strzyżów – Piotr Cymerman
 Elektromontaż Rzeszów – Tomasz Kliś
 Muzeum Okręgowe w Rzeszowie – Łukasz Ożog
 PUP Rzeszów – Grażyna Sondej
 Agencja Restrukt. i Modernizacji Rolnictwa - Michał Suchecki
 KP PSP Łańcut – Marcin Kloc
 Carrier Manufakturing Ropczyce – Wojciech Piątkiewicz
 ZOZ Kolbuszowa – Jolanta Szymko
 Rzeszowska Agencja Rozwoju Regionalnego – Agnieszka Florek
 Filharmonia Podkarpacka – Paweł Rak
 Oświata i Wychowanie Ropczyce – Wioleta Walczyk-Weselak
 KP PSP Kolbuszowa – Grzegorz Skomra
 Zespół Szkół Muzycznych Nr 1 Rzeszów – Anna Charchut
 Elektrociepłownia Rzeszów – Jacek Grodzki
 Zakład Linii Kolejowych Rzeszów – Jan Szczepański
 Muzeum Zamek w Łańcut – Bożena Lauzer
 Oświata i Wychowanie Nowa Sarzyna – Joanna Zawadzka
 Urząd Marszałkowski Rzeszów – Paweł Rak
 Żłobki Miejskie Rzeszów – Anna Jamrozy
 Oświata i Wychowanie Rzeszów – Bogusława Buda
 Zakłady Magnezytowe Ropczyce – Jan Ochał
 Urząd Miasta Rzeszów – Marian Salwik
 Gminna Spółdzielnia Sokołów Młp. – Zofia Rzeszutek
 ICN Polfa – Tadeusz Perdeus
 Pracownicy Regionu Rzeszowskiego – Barbara Staszczak
 PZL-Mielec – Marian Kokoszka
 Woj. Urząd Pracy Rzeszów – Małgorzata Żylińska-Myśliwiec
 Zelmer – Paweł Szpunar
 Podkarp. Ośr. Doradztwa Rol. Boguchwała – Witold Szumelda
 ZOZ Leżajsk – Elżbieta Kycia
 Wody Polskie – Paweł Kogut
 Poczta Polska – Andrzej Ruszel
 Cukrownia Ropczyce – Bartłomiej Kosiński
 Zakłady Komunalne Łańcut – Jacek Kołomyja
 Zarząd Dróg Powiatowych – Bartłomiej Drozd
 Szkoła Muzyczna Łańcut – Anna Gwizdak
 KP PSP Mielec – Wojciech Świątek
 Teatr Maski – Anna Prędko
 Gminna Spółdzielnia Żołyń – Zenon Leja
 Zakłady Komunalne Kolbuszowa – Lidia Pietras
 Przewozy Regionalne – Andrzej Kmiciński
 Organika Sarzyna – Marek Hojło
 KM PSP – Andrzej Skomra
 Zapel Boguchwała – Marek Czech
 Woj. Stacja Sanitarно-Epidemiologiczna – Jacek Krzemiński
 Członkowie Indywidualni – Zbigniew Syc

Dział Rozwoju Związku

Akcja motywacja

• Podstawą działalności każdej organizacji związkowej jest skutecznie działająca komisja zakładowa i świadomi członkowie związku. Aby tak było, konieczny jest dobry przepływ informacji i oczywiście spotkania.

Dział Rozwoju Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność” razem z Organizacją Zakładową przy **Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Strzyżowie** są już po serii spotkań. Dzięki temu, tylko w najbliższym czasie, organizacja wzmocniła się o kilkanaście nowych członków „Solidarności”.

• Podczas dnia otwartego w **SPZZOZ „Sanatorium” im. Jana Pawła II w Górnio** odbył się cykl spotkań dla członków NSZZ „Solidarność” i pracowników.

W trakcie rozmów indywidualnych i grupowych pracownicy Działu Rozwoju Regionu Rzeszowskiego NSZZ „Solidarność” przypomnieli o ważnych aspektach przynależności związkowej w codziennej pracy, gwarantującej związkowcom bezpieczeństwo. Z dużym zainteresowaniem spotkało się również przedstawienie obecnie obowiązujących benefitów, z których członkowie związku mogą korzystać. Pozytywnym efektem spotkań jest powiększenie organizacji związkowej o nowych członków.

J. Stopyra

* * * * *

27 marca odbyły się wybory w Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Zelmer. Paweł Szpunar ponownie wybrany na funkcję przewodniczącego KM.

7 marca odbyły się wybory w Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Oświaty i Wychowania w Strzyżowie. Piotr Cymerman ponownie wybrany na funkcję przewodniczącego KZ.

Za „Solidarność” do wojska marsz

abp Adam Szal

17 marca br. w Katolickim Centrum Kultury przy parafii pw. Chrystusa Króla w Jarosławiu zaprezentowano wystawę „Solidarność do wojska”.

Wystawę przygotował Instytut Dziedzictwa Solidarności, planse rysował Andrzej Graniak, a premiera odbyła się w Sali BHP Stoczni Gdańskiej w listopadzie 2023 r. Jarosław nie był miejscem przypadkowym – tutaj właśnie, 41 lat temu, powołano do zasadniczej służby wojskowej członków „Solidarności”; wcielono 5 listopada 1982 r. do 40 pułku artylerii 85 młodych ludzi ze Śląskiego Okręgu Wojskowego, wśród których co najmniej 50 miało pecha być członkami właśnie zdelegalizowanego związku zawodowego. Nie mieli być artylerzystami – zrobiono z nich kompanię kolejową. Byli kompanią specjalną. Takie kompanie utworzono dla związkowców również w Węgorzowie i Chełmie. Pozostali solidarnościowcy wcieleni, czyli internowani w mundurach 5 listopada 1982 r., trafili na „ćwiczenia wojskowe” do 10 jednostek wojskowych usytuowanych nie w miastach – ale na uboczu, w lesie, na poligonach, aby ukryć prawdziwy powód „wcielenia”, aby utrudnić kontakt z cywilami, z rodzinami. Zostali „przedstawieni” kadrze wojskowej jako bandyci i przestępcy, przed którymi należało się mieć na baczności. „Ćwiczenia wojskowe” z 1982 r. wymyślono, by zastraszyć załogi zakładów pracy przed zapowiedzianymi manifestacjami w drugą rocznicę rejestracji Statutu i w miesiąc po zdelegalizowaniu NSZZ „Solidarność”. W dodatku Zachód domagał się zwolnień internowanych z więzień, a powołania do wojska było „sprawą własną każdego państwa”, choć było wymyślone przeciw członkom „Solidarności” – było internowaniem w mundurach. Do dziś wiedza o takiej formie represji w stanie wojennym jest mała, a żaden podręcznik szkolny nie zawiera wzmianki

o uwięzieniu w wojsku członków „Solidarności”.

Organizatorem spotkania był Szymon Wawrzyszko z ZR Ziemia Przemyska, gospodarzem był proboszcz ks. prał. Andrzej Surowiec, ale ustąpił miejsca ks. abp Adamowi Szalowi. KK reprezentował Tadeusz Majchrowicz, zastępca Przewodniczącego, IDS reprezentował Mateusz Ihnatowicz, który przywiózł katalogi wystawy, przybył Dariusz Iwaneczko, dyrektor Od. IPN z Rzeszowa i dr Artur Brożniak, który przedstawił stan badań nad „kompanią specjalną” z Jarosławia. Pomysłodawcą spotkania był Andrzej Adamczyk z „Chełmniaków 1982”- przypomniał ich wysiłki, by uznać „wcielonych” za represjonowanych. Przybyli internowani w Jarosławiu, a także „internowani w mundurach” z kilku innych obozów, w tym niżej podpisany, ze Zgrupowania Rezerwy nr 6 w Czerwonym Borze, który opowiedział m.in. o apelach na mrozie „wcielonych” stojących w tenisówkach (reszta wspomnień w katalogu wystawy).

Kiedy po wystąpieniach mieliśmy pomodlić się za kolegów, którzy zmarli, którym zmarnowano zdrowie, ks. abp Adam Szal przeczytał tekst na jednej z plansz: - Ćwiczenia, którym zostali poddani ci „żołnierze”, nie miały podnieść ich zdolności bojowych, lecz złamać charakter. I dalej opowiadał – Tak i mnie potraktowano, bo jako jeden z ponad trzech tysięcy kleryków odbywałem służbę wojskową w Barczewie. Nas też starali się zamęczyć, upodlić i wybić nam z głów powołanie. Nie udało im się i dziś chyba 13 biskupów ma za sobą specjalne kompanie kleryczne.

Stanisław Alot

PS. Mam nadzieję, że młodzież zaproszona do obejrzenia wystawy, będzie miała solidnie przygotowanych nauczycieli, bo temat jest mało znany.

Zawsze Wierni - finał konkursu

15 marca w Powiatowym Centrum Edukacji Kulturalnej w Ropczycach odbył się uroczysty finał VIII edycji Wojewódzkiego Turnieju Poezji i Prozy Zawsze Wierni, poświęcony pamięci bohaterów walczących o wolną Polskę po 1944 r.

Ten konkurs recytatorski stanowi hołd dla wszystkich wiernych ideom wolności, honoru, życia zgodnego z najwyższymi wartościami i umiłowania Ojczyzny. To też szansa dla młodych do rozwijania i prezentowania artystycznych uzdolnień.

Od początku organizowania, patronat honorowy nad konkursem pełni m.in. Region Rzeszowski NSZZ Solidarność, fundując również nagrody jego zwycięzcom. W tegorocznym finale „Solidarność” reprezentowali członkowie Zarządu Regionu: Bogumiła Stec-Świdorska, za-ca przewodniczącego ZR, Anna Dziadek, przewodnicząca Oddziału „S” w Strzyżowie i Andrzej Czochara, przewodniczący Oddziału „S” w Ropczycach.

LAUREACI KONKURSU

w kategorii szkoła podstawowa:
Martyna Rec – Miron Białoszewski „Pamiętnik z Powstania Warszawskiego” (fragm.) - SP Nr 1 we Frysztaku
Nikoła Gawlik – Przemysław Dakowicz „Wersyfikacja polska” - SP Nr 3 w Dębicy
Lena Pilut – Zbigniew Herbert „Nike, która się waha” - SP Nr 1 we Frysztaku

wyróżnieni:

Milena Mędrygał – „Niech się pani pomodli”- SP w Wiercanych
Milena Pitera – Zbigniew Herbert „Przesłanie Pana Cogito” - ZS w Lutczy
Nikoła Smykla – Tadeusz Porayski „Służewiec” - ZS w Chorzeliowie

w kategorii szkoła ponadpodst.:
Bartosz Jajeśnica – Kompilacja

tekstów: fr. Wspomnień ks. Mariana Prusaka „Egzekucja Inki i Zagończyka” i Barbary Lipińskiej-Postawy „Inka” – Liceum Ogólnokształcące w Strzyżowie
Piotr Kopacki – „Polscy bandyci” (autor nieznany) – Zespół Szkół Zawodowych im. Kard. St. Wyszyńskiego w Dynowie
Milena Niedźwiedź – Zbigniew Kabata „Na alei leśnej żeśmy się spotkali... Armia Krajowa” – Zespół Szkół Technicznych w Strzyżowie

wyróżnieni:

Julia Sikora – Przemysław Dakowicz „Notesik nocnego stróża (2)” - Miejski Ośrodek Kultury w Dębicy
Zofia Strzępek – Kompilacja fragm. wierszy „Wyklętemu” i Barbary Jęczowej „Zakatowani” - LO w Strzyżowie
Anna Hrycko – autor nieznany „Wyklęci”- LO im. KEN w Dynowie

* * * * *

22 marca odbyły się wybory w Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Zakładach Magnezytowych w Ropczycach. Jan Ochat wybrany na funkcję przewodniczącego KZ.

Trwają wybory w związku

25 marca odbyły się wybory w Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” PZL-Mielec. Marian Kokoszka ponownie wybrany na funkcję przewodniczącego KM.

24 marca odbyły się wybory w Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” ICN Polfa. Tadeusz Perdeus ponownie wybrany na funkcję przewodniczącego KM.

23 marca odbyły się wybory w Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Urzędzie Miasta w Rzeszowie. Marian Salwik wybrany na funkcję przewodniczącego KZ.

22 marca odbyły się wybory w Organizacji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Oświaty i Wychowania w Rzeszowie. Bogusława Buda ponownie wybrana na funkcję przewodniczącej KM.

Sipowcy głodni wiedzy

15 marca siedzibie Regionu Rzeszowskiego odbyło się seminarium dla Społecznych Inspektorów Pracy, którego tematami były zmiany w kodeksie pracy i efektywne zarządzanie oceną ryzyka zawodowego.

Dla 29 związkowców, reprezentujących wiele branż gospodarki i instytucji, zajęcia prowadzili inspektorzy z Okręgowego Inspektoratu Pracy w Rzeszowie **Marek Gołaś** i **Piotr Mulak**, który podsumowując seminarium powiedział:

- Najwięcej pytań dotyczyło nowych przepisów prawa pracy, zwłaszcza pracy zdalnej i badania trzeźwości. Jest to temat w tej chwili najbardziej popularny i budzący wiele kontrowersji. Nowe przepisy umożliwiają pracodawcy zaplanowanie i przeprowadzenie badań trzeźwości w zależności od potrzeb, które występują w zakładzie pracy i podyktowane są zabezpieczeniem bezpieczeństwa i higieny pracy. Obecnie pracodawca będzie mógł wprowadzić pewne procedury umożliwiające mu badanie trzeźwości pracowników, oczywiście nie wszystkich i nie w każdym czasie. Musi to być uzasadnione potrzebami i w zależności od potrzeb pracodawca może planować systematyczną lub okresową kontrolę trzeźwości.

Piotr Mulak odniósł się też do zainteresowania społecznych inspektorów pracą zdalną: - Wiele wątpliwości budziły same procedury i warunki wykonywania tej pracy, ale główne zainteresowanie dotyczyło wypadkowości. Pytano o procedury i możliwość ich przeprowadzenia oraz jak ma zachować się pracownik, gdy do wypadku do-

szło w miejscu zamieszkania.

Inspektor Marek Gołaś odniósł się do oceny ryzyka zawodowego: - Jest to działanie uniwersalne, które dotyczy wszystkich pracodawców i każdej branży. Kwestia oceny ryzyka zawodowego w przypadku wykonywania pracy zdalnej, gdzie nie ma de facto możliwości kontroli stanowiska pracy, jest trudna. W takim przypadku stworzenie odpowiednich warunków pracy spoczywa na pracowniku, a powinna go w tym ukierunkować m.in. ocena ryzyka zawodowego, która wskaże mu w jaki sposób to stanowisko pracy zorganizować w domu tak, aby pracę mógł wykonywać w sposób bezpieczny dla siebie i domowników.

Oceniając zaangażowanie społecznych inspektorów pracy powiedział: - Grupa, która bierze udział w seminariach organizowanych przez NSZZ „Solidarność” jest grupą osób „wyselekcjonowanych”, dla których bezpieczeństwo pracy jest chlebem powszednim, bo zajmują się tym na co dzień i dla nich ta problematyka jest ciągle żywa. W swoich zakładach pracy spotykają się z szeregiem problemów, a pracownicy oczekują wręcz od nich, aby te działania na rzecz bezpieczeństwa pracy podejmowali z racji wykonywania funkcji społecznego inspektora pracy. Znajomość przepisów i ich interpretacji oraz postępowania w sytuacjach problematycznych jest dla nich koniecznością, dlatego na seminaria przychodzą chociażby po to, żeby swoją wiedzę poszerzyć, korzystając z wiedzy inspektorów Okręgowej Inspekcji Pracy w Rzeszowie.

red.

* * * * *

17 marca odbyły się wybory w Organizacji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Zakładzie Linii Kolejowych w Rzeszowie. Jan Szczepański ponownie wybrany na funkcję przewodniczącego KZ.

13 kwietnia Dniem Pamięci Ofiar Zbrodni Katyńskiej

Decyzję o zamordowaniu polskich jeńców podjęto 5 marca 1940 r. na podstawie pisma, które ludowy komisarz spraw wewnętrznych Ławrientij Beria skierował do Stalina. Sześć NKWD, oceniając w nim, że wszyscy wymienieni Polacy „są zatwardziały, nierokującymi poprawy wrogami władzy sowieckiej”, wniosł o rozpatrzenie ich spraw w trybie specjalnym „z zastosowaniem wobec nich najwyższego wymiaru kary – rozstrzelania”.

W ciągu sześciu tygodni rozstrzelano 14 587 jeńców. Zamordowano również ok. 7 300 Polaków przetrzymywanych w więzieniach na obszarze przedwojennych wschodnich terenów Rzeczypospolitej. W nocy z 12 na 13 kwietnia 1940 r., kiedy NKWD mordowało polskich jeńców i więźniów, ich rodziny stały się ofiarami masowej deportacji w głąb ZSRS przeprowadzonej przez władze sowieckie. Według danych NKWD zesłano łącznie ok. 61 tysięcy osób, głównie do Kazachstanu.

Oficerów z obozu kozielskiego rozstrzelano w Katyniu, jeńców ze Starobielska – w Charkowie, natomiast policjantów z Ostaszkowa – w Kalininie. Kolejne egzekucje przeprowadzono w więzieniach w Mińsku, Kijowie, Charkowie i Chersoniu. Władze ZSRS postanowiły zgładzić tysiące bezbronnych Polaków, ponieważ nie ulegli oni prowadzonej wobec nich propagandzie i pozostali patriotami, gotowymi walczyć z sowieckim okupantem o wolną Ojczyznę.

Informację o odkryciu masowych grobów w Katyniu podali Niemcy 13 kwietnia 1943 r. Ujawnienie zbrodni przez Niemców posłużyło Sowietom za pretekst do zerwania stosunków dyplomatycznych z rządem polskim w Londynie. W sprawie

katyńskiej Polacy nie uzyskali wsparcia ze strony przywódców mocarstw zachodnich, którzy w imię trwałości sojuszu ze Stalinem, okazali pomoc w ukrywaniu prawdy o tej zbrodni.

źródło: IPN

Znaki pamięci

Zbrodnia katyńska pozostawiła niezabliźnioną ranę w pamięci zarówno rodzin ofiar, jak i całego narodu polskiego. Szok i traumę najbliższych, którzy musieli zmierzyć się z informacją o utracie ojców, mężów czy braci, potęgowała świadomość, że nie będzie im dane nawet ostatnie pożegnanie, modlitwa przy grobie, ustawienie krzyża. W sposób naturalny pojawiła się potrzeba przynajmniej symbolicznego upamiętnienia pomordowanych, podzielenia się bólem, ogłoszenia światu tej wielkiej straty. Zamawiano za ich dusze Msze św., zamieszczano też nekrologi w prasie, aby pozostał przynajmniej ulotny ślad. Było to, paradoksalnie, możliwe na ziemiach polskich okupowanych w czasie II wojny światowej przez III Rzeszę, klepsydry katyńskie zamieszczały gadzinowe tytuły, takie jak „Nowy Kurier Warszawski”, „Goniec Krakowski” czy „Gazeta Lwowska”.

Władza komunistyczna, instalująca się w Polsce od połowy 1944 r., bezwzględnie eliminowała ze wszystkich publikacji, przy pomocy aparatu cenzury, wzmianki o zbrodni katyńskiej oraz rozstrzelanych na mocy decyzji politbiura WKP(b) z 5 marca 1940 r. Bliskim pozostawała zatem pamięć pielęgnowana w kręgu zaufanych osób. Manifestowano ją, umieszczając na rodzinnych nagrobkach nazwiska tych, którzy zginęli na Wschodzie. Po ustaniu stali-

Odstonięta 17 września 2020 na elewacji Komendy Powiatowej Policji w Mielcu Tablica upamiętniająca poległych funkcjonariuszy Policji Państwowej Ziemi Mieleckiej, zamordowanych przez Sowietów w latach 1939-1940 w Twerze (wtedy Kalininie).

Na tablicy umieszczono nazwiska 34 policjantów w stopniu od posterunkowego do nadkomisarza, którzy zostali pochowani w Miednoje i innych miejscach na Wschodzie.

nowskiego terroru inskrypcje stawały się bardziej dosłowne: „zginął na Wschodzie...”, „zabity w Katyniu...”. Brak wiedzy o innych miejscach kaźni sprawiał, że zazwyczaj rodziny identyfikowały utraconych bliskich z rozstrzelanymi w Katyniu. Cmentarze i kościoły były pierwszymi miejscami materialnego upamiętnienia ofiar komunistycznych zbrodni.

Jednocześnie walka z szerzonym przez Sowietów i polskich komunistów kłamstwem katyńskim stała się jednym z głównych celów działania środowisk niepodległościowych, legalnych władz polskich na uchodźstwie, wielu przywódców powojennej emigracji politycznej. Skutecznym orężem były upamiętnienia wznoszone w miastach Europy Zachodniej, a także za Atlantykiem. Problemy, z jakimi zderzali się inicjatorzy budowy pomników, dobitnie wskazywały, że reżim komunistyczny widział w nich zagrożenie dla swoich interesów. Monumenty propa-

gujące na Zachodzie prawdę o sprawcach mordu, a zarazem podważające legitymację władzy komunistycznej, wywoływały wściekłe ataki sowieckich i peerelowskich służb dyplomatycznych oraz agentury.

W Polsce wznoszenie oficjalnych pomników katyńskich stało się możliwe dopiero po przemianach ustrojowych w 1989 r. Liczbę powstałych od tego momentu upamiętnień ofiar zbrodni NKWD można śmiało liczyć w tysiącach, jeżeli oprócz klasycznych pomników uwzględnimy również mniejsze formy, tablice poświęcone wydzielonym grupom, na przykład oficerom konkretnych formacji czy służb, a także dęby sadzone dla uczczenia pojedynczych ofiar w ramach programu „Katyń... Ocalić od zapomnienia”.

Adam Siwek

frag. „Katyń 1940–2020. Zbrodnia – kłamstwo – pamięć” z dodatku do „Biuletynu IPN” nr 4/2020

Emisja audycji
Zorganizowani mają lepiej
w Radio Via 103,8 FM
we wtorki o godz. 19.15
oraz piątki o godz. 21.30

Audycji można odsłuchać w dowolnym momencie z naszej strony internetowej, a ostatnimi rozmówcami byli:
Łukasz Ożóg - „S” Muzeum Okręgowe w Rzeszowie;
Marian Kokoszka - „S” PZL-Mielec;
Roman Jakim - przewodniczący ZR;
Władysław Ortyl - marszałek województwa.

Wydawca: Region Rzeszowski NSZZ „Solidarność”, ul. Matuszczaka 14, 35-083 Rzeszów, www.solidarnosc.rzeszow.org.pl
Red.: Monika Lubowicz, 17 850 14 42, serwis.rzesz@solidarnosc.org.pl
Zdjęcia: Żaklin Kocaj-Szeliga oraz archiwa ZR

Uchwały podejmowane po wyborach w organizacji związkowej

Po wyborach na kadencję 2023–2028 zarząd organizacji związkowej powinien podjąć uchwały dotyczące upoważnienia do dokonywania czynności prawnych, wskazania pracowników, których stosunek pracy podlega szczególnej ochronie oraz ewentualnie zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

Upoważnienie do dokonywania czynności prawnych

Organizacja związkowa posiada osobowość prawną. W związku z tym należy określić uchwałą, kto będzie upoważniony do reprezentowania jej i dokonywania czynności prawnych w jej imieniu. Kwestie te regulowane są Statutem NSZZ Solidarność. Zgodnie z § 41 ust. 1 Statutu komisja zakładowa/międzyzakładowa danej organizacji związkowej kieruje jej działalnością i reprezentuje ją na zewnątrz Związku oraz wobec innych jednostek organizacyjnych Związku. Zgodnie z § 42 ust. 1 Statutu możliwe jest powołanie prezydium, które jest organem komisji zakładowej/międzyzakładowej. Rozwiązanie to stosuje się najczęściej w sytuacji dużej liczebności zarządu organizacji związkowej. Służy ono usprawnieniu bieżącej działalności komisji zakładowej/międzyzakładowej. Zgodnie z § 42 ust. 7 i 8 Statutu NSZZ Solidarność czynności prawne w imieniu organizacji zakładowej/międzyzakładowej podejmuje co najmniej dwóch członków prezydium (lub komisji zakładowej/międzyzakładowej jeżeli prezydium nie jest powoływane), upoważnionych do tego stosowną jego decyzją. Należy więc podjąć uchwałę, która będzie określała którzy konkretnie członkowie zarządu będą upoważnieni do dokonywania czynności prawnych w imieniu organizacji związkowej (np: przewodniczący, zastępca przewodniczącego i skarbnik, przy czym do dokonania czynności prawnej niezbędne jest działanie dwóch spośród ww. osób).

Wskazanie do szczególnej ochrony

Szczególna ochrona regulowana jest przepisem art. 32 ustawy o związkach zawo-

wych. W pierwszym rzędzie odpowiadamy sobie na pytanie, czy nasza organizacja jest organizacją reprezentatywną? Odpowiedzi w tym zakresie poszukujemy w przepisie art. 25³ ust. 1 i 2 ustawy o związkach zawodowych. Jeżeli nasza organizacja zrzesza co najmniej 8% osób wykonujących pracę zarobkową zatrudnionych u pracodawcy lub jest organizacją zrzeszająca największą liczbę osób wykonujących pracę zarobkową mamy status organizacji reprezentatywnej. Jeżeli nasza organizacja nie jest reprezentatywna to na podstawie przepisu art. 32 ust. 6 ustawy o związkach zawodowych szczególna ochrona przysługuje jednej osobie. Jeżeli nasza organizacja związkowa jest organizacją reprezentatywną wtedy dokonujemy wyboru, czy wskazujemy pracowników według liczby kadry kierowniczej lub według liczebności naszej organizacji.

Pierwszy wariant, odnoszący się do kadry kierowniczej polega na tym, że na podstawie przepisu art. 32 ust. 9¹ ustawy o związkach zawodowych zarząd zakładowej organizacji związkowej występuje do pracodawcy o podanie liczby kadry kierowniczej w rozumieniu przepisu art. 32 ust. 5 ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca ma obowiązek udzielić tej informacji w terminie 7 dni. Wówczas zarząd organizacji związkowej podejmuje uchwałę w której wskazuje pracowników, których stosunek pracy podlega szczególnej ochronie na podstawie przepisu art. 32 ustawy o związkach zawodowych.

Drugi wariant odnoszący się do liczebności członków organizacji związkowej będących osobami wykonującymi pracę zarobkową przedstawia tabela zamieszczona obok. Zarząd organizacji podejmuje uchwałę o wskazaniu pracowników, których stosunek pracy podlega szczególnej ochronie i zgodnie z przepisem art. 32 ust. 9² kp powiadamia pracodawcę na piśmie poprzez podanie imienia i nazwiska tych osób oraz czasu trwania ochrony.

Zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy

Zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy regulowane jest przepisem art. 31 ustawy

o związkach zawodowych oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2018 r. w sprawie trybu udzielenia i korzystania ze zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej przysługującego osobie wykonującej pracę zarobkową, sposobu ustalenia wysokości wynagrodzenia albo świadczenia pieniężnego przysługującego osobie w okresie zwolnienia od pracy oraz wynikających z tego tytułu uprawnień i świadczeń (Dz. U. z 2018 r., poz. 2323).

Zgodnie z przepisem art. 31 ust. 1 ustawy o związkach zawodowych prawo do zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej przysługuje:

- 1) częściowo jednej osobie wykonującej pracę zarobkową w miesięcznym wymiarze godzin równym liczbie członków zatrudnionych przez pracodawcę, jeżeli ich liczba jest mniejsza od 150;
- 2) jednej osobie wykonującej pracę zarobkową, jeżeli związek liczy od 150 do 500 członków zatrudnionych przez pracodawcę;
- 3) dwóm osobom wykonującym pracę zarobkową, jeżeli związek liczy od 501 do 1000 członków zatrudnionych przez pracodawcę;
- 4) trzem osobom wykonującym pracę zarobkową, jeżeli związek liczy od 1001 do 2000 członków zatrudnionych przez pracodawcę;
- 5) kolejnej osobie wykonującej pracę zarobkową za każdy rozpoczęty nowy tysiąc, jeżeli zakładowa organizacja zwią-

kowa liczy ponad 2000 członków zatrudnionych przez pracodawcę;

6) w niepełnym wymiarze godzin i wtedy może ono być udzielane większej liczbie osób wykonujących pracę zarobkową, zgodnie z zasadami określonymi w pkt 1-5.

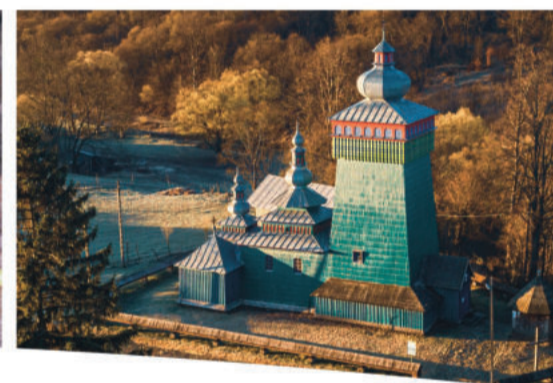
Zgodnie z § 1 ww. rozporządzenia Rady Ministrów pracodawca zwalnia osobę wykonującą pracę zarobkową z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej na podstawie wniosku zarządu tej organizacji, w którym zostanie wykazane, że zachodzą okoliczności uzasadniające udzielenie zwolnienia, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko osoby wykonującej pracę zarobkową, której ma być udzielone zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy na okres kadencji w zarządzie zakładowej organizacji związkowej, zwane dalej "zwolnieniem od pracy";
- 2) wskazanie okoliczności uzasadniających udzielenie zwolnienia od pracy;
- 3) wskazanie, czy zwolnienie od pracy ma być udzielone z zachowaniem prawa do wynagrodzenia albo świadczenia pieniężnego, czy też bezpłatnie;
- 4) określenie wymiaru i okresu zwolnienia od pracy.

Zarząd zakładowej organizacji związkowej występuje z wnioskiem co najmniej na 14 dni przed wskazanym w tym wniosku początkiem okresu zwolnienia od pracy.

Rafał Rzepecki

Liczba członków organizacji będących pracownikami	Liczba osób chronionych
do 20	2
od 21 do 30	3
od 31 do 40	4
od 41 do 50	5
od 51 do 70	6
od 71 do 90	7
od 91 do 110	8
od 111 do 130	9
od 131 do 150	10
od 151 do 180	11
od 181 do 210	12
od 211 do 240	13
od 241 do 270	14
od 271 do 300	15
od 301 do 340	16

Podkarpackie - podejmij wyzwanie!

Czyste powietrze, dzika przyroda, Bieszczady, a do tego znakomita regionalna kuchnia i typowa polska gościnność. Odwiedź jeden z najbardziej niezwykłych regionów w Polsce!

Podkarpackie to miejsce, w którym przeżyjesz swoją przygodę. Spotkasz się z nieznanym światem dzikiej przyrody. Tu odkryjesz różnorodność lokalnej kultury. Zyskasz równowagę między sobą a światem, by mieć siłę do radzenia sobie z kolejnymi wyzwaniami.

 podkarpackie.eu

 @Podkarpackie.Przestrzen.Otwarta

 @GoPodkarpackie

 @VisitPodkarpackie